NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

2 KASIM 1949 SENE: 1 SAYI: 1

NUHUN Gemisi

Alan bir Pişman...

Almayan bin Pişman...

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

NUHUN GEMİSİ GELDİ!..

CUMHURİYET BAYRAMINI KUTLARKEN

Cumhuriyet kurulalı 26 yıl oldu. Bundan 26 yıl önce Türk halkı saldırgan emperyalist ordularını eşine az rastlanan kahramanca savaşlar vererek yendiler. Kuvvai Milliye ruhu muzaffer oldu. Ve tarihe karışan Osmanlı İmparatorluğu yerine, bağımsız yeni bir devlet kuruldu.

29 Ekim 1923 te kurulan bu yeni idarenin hususiyeti, ayırt edici vasfı ne idi acaba?

Türkiye Cumhuriyeti emperyalizmle savaşarak doğmuş ve emperyalizme karşı koyarak kurulmuş ve gelişmiş olduğu için, hiç şüphe yok ki, yeni idarenin ayırt edici vasfı, hususiyeti de, emperyalizm düşmanı olmasında, emperyalizme karşı durmasında idi.

Ama emperyalizm düşmanı olmak, emperyalizme karşı durmak, yurda düşman silâhlı kuvvetleri saldırdıkça onlarla savaşmaktan ibaret değildir. B a ğ ı m s ı z Milletler, emperyalist silâhlı kuvvetlerin saldırışına uğramadan yıllarca evvel, iktisaden boyunduruk altına alındığı için, korunma çarelerinin de buna göre olması gerektir.

Bu gerçeği biz herkesten iyi biliriz. Çünkü Osmanlı İmparatorluğunun çöküşü bunun en canlı örneğidir. Emperyalist devletler Osmanlı devletinin bağımsız hayatına son darbeyi indirmezden evvel onu yüz yıllarca can damarlarından sömürdüler, mecalsiz düşürdüler.

Kaldı ki, bugünkü şartlar emperyalizm ahtapotunun bağımsız bir devleti silâhlı kuvvetlerini hiç harekete getirmeden sömürgeleştirmesini mümkün kılıyor: İşte inhisarcı Amerikan emperyalizmi. İkinci Dünya harbinin doğurduğu şartlardan faydalanan Amerikalılar, bağımsız bir çok milleti, dostluk ve yardım bahanesi ile sömürgeleştirmek yolundadır.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünü, Kapitülasyonların; Kapitülasyonlarla beraber memlekete giren yabancı malları ve yabancı sermayesinin hazırladığını pek iyi bildiği içindir ki, kurtuluş savaşları biter bitmez, Atatürk hepimizi yeni bir savaşa çağırmıştı: İktisadi kurtuluş savaşı.

Osmanlı İmparatorluğundan devraldığımız yabancı sermaye kalıntılarını imtiyazlı şirketleri, Düyunu Umumiye İdaresini ayni şekilde memleketten bir bir söküp atmış; Osmanlı Bankasını zararsız hale getirmiştik. Ve yerli istihsalimizi gümrük duvarları ile korurken, bir yandan da hızla sanayileşme yolunu tutmuştuk.

Gerçekten bağımsız bir millet olmak için başka yolda yoktu zaten. Yabancı sermayenin memleketi sömürmeye devam ettikçe emperyalizmin boyunduruğundan kurtulamazdık: Yabancı sermayeli şirketler satın alındıkça bayram ettiğimiz, yeni kurulan fabrikalarımızı iftiharla açtığımız günleri hep hatırlarız.

(Devamı 4 de)

Gazeteciler Bugün Nuhla Görüştü

GEMİ LİMANIMIZDA

Nuh kendisini karşılıyanları selâmlıyor (Foto Nuh)

Nuh'un şehrimize geldiğini işiten gazeteciler, ve bu meyanda bendeniz, son süratle Parkotele koştuk. Yok. Oradan Konağa, oradan Perapalasa, yok, yok.

Nihayet tam Perapalasın kapısından çıkarken kasketli bir adam yanıma yaklaştı:

— Siz gazeteci misiniz, diye sordu.

— Evet, Nuhu arıyoruz, dedim.

— Nuh bizim evde.

Hemen boynuna atıldım.

— Sizin ev nerede?

— Kasımpaşada.

Öteki arkadaşlara da haber verdim. Hepimiz hürya, yokuş aşağı Kasımpaşaya.

Şahnişi nerede ise yere değecek, eğri büğrü bir ev. Bir kişi kapısından zor sığıyor.

Ahmet Emin kolaylıkla girdi. Fakat biz ancak dört büklüm olarak dalabildik. Nuhun bulunduğu odaya girdik. Nuh yerde bir minderi oturmuş tesbih çekiyor ve okuyordu. Yorgun olduğu belli idi. Evvelâ elinden birer birer öptükten ve hoş geldiniz dedikten sonra etrafına bağdaş kurup oturduk.

İlk defa Ahmet Emin söze başladı:

— Dünyaya gelişinizin hikmeti her halde hayır kuvvetlerini şer kuvvetlerine galip getirmek içindir. Sizin gelmenizle akıncı ruhlar karşısında kin cephesinin darmadağın olacağına kuvvetle inanıyorum.

Nuh bunlardan her halde bir şey anlamamış olacak ki, susuyordu. Ahmet Emin ara vermeden devam etti:

— Hayır ve şer kuvvetlerinin üstünde mevkiinizi muhafaza etmeli, kat'iyen hiç bir Partiye girmemelisiniz. Bugüne kadar Hitlerden Çörçile, Çörçilden Truman'a, ondan Celâl Bayara, Celâl Bayardan Halk Partisine kadar türlü türlü insanlara, türlü türlü teşekküllere boyuna nasihat verdim durdum. Nasihatlarımı tutanlar doğru yolu buldular. Siz de benim makalelerimi okuyarak ve sözlerimden çıkmayarak nurlu iklimlere akıncı ruhunuzla hiç fren

(Devamı 3 üncüde)

Nuhun Dönüşü "Tekvinden,,

Ve vâki oldu ki ömrünün altıyüz birinci yılında, birinci ayda ayın birinde yer üzerinde sular kurudular; ve Nuh, geminin örtüsünü kaldırdı ve baktı; Ve işte toprağın yüzü kurumuştu.

Ve Allah Nuhu ve oğullarını mübarek kılıp onlara dedi: Semereli olun ve çoğalın ve yer yüzünü doldurun. Yerin her hayvanı ve göklerin her kuşu, toprağın üzerinde hareket edenlerin hepsi ile denizin bütün balıkları sizin elinize verildiler. Hareket eden her hayvan size yiyecek olacaktır, yeşil ot gibi size hepsini verdim. Fakat Adem oğlu çalışacak ve çalıştığı gibi yiyecektir. Her kim başkasının emeğile yaşar ve adem kanı dökerse onun kanı Adem elile dökülecektir.

Ve Rap Nuha dedi: Yer yüzünü helâk etmek için artık tufan olmayacaktır. Tâki Adem oğulları ahitlerini unuta: ve Adem oğlunun elinden Adem oğlunun kanı sel gibi aka.

Ve Rap Nuha dedi: Vakit gelip çattığında alâmetler belirecektir. Vakit gelip çattığında kâinatın sırrı çözülecektir. Güneşlerin, yıldızların, rüzgârların ve şimşeklerin ve yer yü-

(Devamı 4 de)

HACI GAZETELER

Eskiden bizim bildiğimiz şahıslar hacca gider ve hacı olup dönerlerdi. Ayrıca kadınlarını yol meşakkatine sokmamak istiyenler, yolculuk yapamıyacak kadar, ihtiyar ve hastalıklı olan ana ve babaları hesabına para ile birer delil tutar böylece onlar da oturdukları yerde hacı oluverirlerdi. Fakat Şirket, gazete, parti gibi hükmi şahsiyet ve teşekküllerin hacı olabileceği şimdiye kadar varit değildi. Memleketteki medeni dini kalkınması sayesinde çok şükür bunu da başardılar. Artık İstanbulun üç günlük gazetesi resmen ve hacca gönderdikleri delillerin tavassutu ile (Hacı Gazete) olmuşlardır. Bundan böyle (Hacı Vatan), (Hacı Hürriyet) ve (Hacı Yeni Sabah) dan bahsetmek icap edecektir. Hele bu hacı gazetelerden biri işi o kadar ileri vardırdı ve kraldan fazla kralcı görünmiye başladı ki bu aşırı gayretkeşliğinden ötürü insanın bu gazetenin pılısını, pırtısını toplayıp haremişerife göndereceği geliyor. Hem artık bu gazetelere çatmak ta günahı kebairden sayılacaktır. Bu hacı gazeteleri bundan böyle elinize aptessiz alamazsınız. Esasen kese kâğıdı ve raf yaygısı yapmaktan başka bir işe yaramıyan mübarek nüshalarını artık öyle ulu orta yerlere kullanır ve maazallah yanılıp ta taharetlenmiye filân kalkışacak olursanız vallahide, billahide çarpılırsınız. Bu keşmekeş içinde doğrusunu isterseniz Millet Partisinin de (Hacı Parti) olabilmesi için bir delil göndereceğini ummuştuk.

TAKDİM EDİYORUZ

Geminin yazarları:

★ **BAŞ YAZARIMIZ:** Nuhu kim bilmez, ilk gecekondunun mücidi, gemisini kurtaran kaptan kalabalık bir aile babası, tok sözlü, görmüş geçirmiş bir kişidir.

★ **HAMIN DEDİKLERİ:** Ham Nuhun oğludur, malum. Eli az çok kalem tutar, bönce olsada dünya işlerine aklı erer, iyi çocuktur, gençliğine rağmen geminin bir çok işlerini görür, inşallah sâyenizde yetişir.

★ **BAY MAYMUN:** Kitap işlerini yutmuş yalamış, sapına kadar aydın, her işe burnunu sokar, her telden saz çalar, maymun iştahlı değildir. Röportaj, sinema tenkidi, hikâye onda ne isterseniz var.

★ **FİL OĞLUMUZ:** Nereye bastığına bakmaz, kavgacı fakat kalbinde kötülük yok, müthiş yufka yürekli, sanattan ve tiyatrodan hoşlanır.

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Kardaşım Ahmet.

Evhane tarafına selâm ederim, konu komşuya selâm ederim, sizin pavlikete çalışan kivrem Kervankonmazlı Osman oğlu Osmana selâm ederim. cümlenizin sağlığına duvacıyık kardaş. Bizden sorgu suval edecek olursanız bizim işlerin heç tadı yok. Bunca medhin duyduğum Çukurovada işler meğerkine kesatmış. Çukurovayı sorarsan, Çukurova dedikleri yer heç çukur değel. Bereketinin de çukurluğunun da aslı yok. Toprak bereketli bereketli ya, emme bizlere değel. Irgat kısmı tece... Kayseri, Sivas, Çorumdan buğde biçmee geldiğinde, ne tarlada ne patozda iş dutabildi. Ahmet usta kardaş, meğerkine gâvuroğlu Emeriken gâvuru habar salıp demişkine beylere ağalara, gözel hatırınız için size elemet bi icat bağışlıyorum, demişkine ırgat kısmı beride dursun birez, öyle bir canavar ayak attı ki tarlaya kardaş, kırk bin ırgat kırk gün kırk gece bu âfata baka kaldı. Emeriken gâvuru öyle bir afat vermiş ki ağaların beylerin eline, çek yorganı ölem gaylı bize iş yok. Biçer döver derlermiş bu canavar makineye, elimizden ekmemizi alemasa, hani öpülesice takımları var, camız gimin soluyo, ne fayda. Bizim Kervangeçmez köyünün ümüm tarlalarını bi çırpıda tertemiz eder istese, buğdee çuvalleyip adamın eline verir. Hani istese ekmee pişirir de. Ağlara beylere göre bundan iyisi yok, bana göre ağaların beylerin elinde bundan kötüsü yok. Çukurovada tarlayı yarıcılıkla silrüp biçenler de açıkta kalacak gayrı. Ağaların beylerin burnu Kaf dağında. ağam, beyim, sizlere kul köle oluruk dedikse de dinletemedik, halımızı tafsile hacat yok, bütün hesaplar boşa çıktı; metelik kazancımız olmadı. Kimi alamadığı ineği, kimi giyemediği urbayı, kimi veremediği pazeni düşünür durur. Avratların karşısına ne yüzle çıkarık, parayı kubarda yitirdiniz dümbükler remezler mi, gel de anlat şöyle idi, böyle idi... get efendi derler adama, orospulara yedirdiniz paraları derler. yok biçermiş, yok dövermiş, get onu babana anlat, deseler de ne denir, ne deseler az hanı çor çocuğun kıçı açık, işin ucunda karıdan zoppa yemek de var... Bi iş geldi ki başa heç sorma.

Süleyman katık tükenince ben giderim dedi, Süleymen gimi daha bi çokları. Nereye gideceniz dedikse de dinletemedik. Melmekete dönmek için Toros dağı derler bi dağ var, işte onu aşmak gerek kardaş. Dağ emme, öylesine yiğit bir dağ ki, yaya aşabilirsen buyur geç. Uçaklar yamacında dolanıp da öyle soluk soluğa geçerler, tevatir bi dağ şu Toros dağı. Tiren biletine paran yoğusa, dibinde otur kendine ağıt yak. Öyle yaptık, dibinde oturduk ağıt yaktık, giden gitti, habar alamadık, çok kırıldık, çok perişan olduk, bildiğin gibi değel, Torosa çıkmak İsmail ağanın damına çıkma benzemez yani... Ker-

(Devamı 4 de)

Istanbul Sergisi Kapanırken

Mahmut Paşada mıyız? Toz yine Toz! Bunaltıcı geziş! Mankenin dedikleri! Şiir ve Şehir! Heykelin namusu! Müctehcen dergiler

TOZ

Mahmutpaşa yokuşu ileKüçüksu panayırını birleştirin, İstanbul Sergisine benzer bir nesne elde edersiniz. Fakat gene de hâkim unsur başka. İstanbul Sergisinde hâkim unsur tozdur.

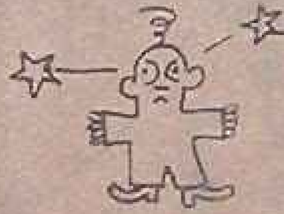
Top top kumaşlar, deriler, battaniyeler, ayakkabılar, ışıklı panolar, havuzlar, fıskiyeler, dönen reklamlar, kuyu diplerinde istikbalin terakkilerini göstermek için yanıp sönen maketler, hepsi toz içinde.

Bunları tozu yermek için söylemiyorum, toz muhakkak ki İstanbul Sergisinde yer alacak kadar bu şehrin malı, çamura da aynı yerin verilmesi bir kaç yağmura bakar.

TÜL ARKASINDA

Sergide eski İstanbul da var. Doğru ya, İstanbul Sergisi bu Fethin 500 üncü yıl dönümü de yakın Merakla yaklaşıyorsunuz, XV, XVI, XVII, Lâle devrinde ve son asırlarda İstanbul. Şeker kutusu üslubu içinde, derinliğine kat kat tiyatro dekorları, kavuklular, yeniçeriler, sandallarda feraceli hanımlar, cami ve minareler. Fakat neden böyle dumanlı?

Ürpertiyle, tooz gene mi toz diye düşünüyorsunuz. Hayır! tarihi pespaye günlük şeniyetten ayırmak için bir perde düşünülmüş, bir tül perde, bu ne zerafet!

GEÇİT YOK

Tarihi geride bırakıp bugünkü İstanbula geçince, gözünüz «çıkış» levhalarını arıyor, elde olmıyarak bu böyle, fakat çıkış yolları kapalı, kaçış yok, sergi sizi ele geçirmiştir ve bırakmıyacaktır. Korku rüyalarda gibi nereye baş vursanız geçit yok, serginin bağırsaklarındasınız artık, teslimiyet yerine isyan, duyanlar, ömürlerinin sonuna kadar bu karanlık dehlizlerde dolaşabilirler, en iyisi kadere baş eğmektir. Temsili olan bu sergide, seyirci (veya gezginci) dehlizlerin tertipleniş tarzında bir mâna, bir senbol mu aramalı?

MANKEN

Sergide İstanbulu temsil etmek için, semiz, eti budu yerinde bir üryan dilber heykeli dikilmiş Heykel fena değil, fakat doğrusunu söylemek lâzımsa, tam çıkış merdiveninin başında bir heykel var ki, bahsi geçen dilberden kat kat daha mânidar Bu bir mankendir, galiba öğretmenlerin veya doktorların kullandığı tabii boyda bir kukla.

Bu koca kuklanın yarısı çıplak, öbür yarısının da derisi yüzülmüş, sinirler, damarlar, ciğer ve bağırsaklar hep meydanda. Tam sergiden çıkılacağı, Osmanlı devrini ve yeni devri geçip te kendinizi zor belâ dışarı atacağınız anda karşınıza dikilen bu acaip heykel tüyler ürpertici Bu heykel sanki diyor ki size: «dön dolaş işte bu hâle geleceksin, uzun etme işte, hayat pahalılığı bir yanda, hastalık öte yanda, akıbetin budur, ey İstanbullu!

HAYAL MAYAL ŞEHİR

İşte bu şehri tedavi için çağrılan doktor iş başına geçince, ister istemez bir takım ziyafetlere icabet etmek zorunda kaldı. Yapacaklarını anlattı, gençliği pohpohladı, şoförlerin ağzını kokladı, gazetecilerin sırtını okşamak için iskemlelere tırmandı, memurların dillerini çıkarmalarını söyleyip mide durumlarını gözden geçirdi, ucu lâstik bir çekiçle belediye meclisi âzâlarının diz kapaklarına vurup reçeteler yazdı, enerjik bir yeni validen ne beklenirse hepsini yaptı. İyi, bunlar hep güzel, pe-

ki Yahya Kemal'in «Hayal Şehir» adındaki Şiirini okumasına ne demeli? Resmi bir toplantıda -bütün gazete muhabirleri şâhit- Hayal Şehri okumakta bir keramet var elbette, var, var olmasına var fakat ne gibi? Hayal şehir, «hayalimdeki şehir» olsa peki. Fakat mısralarda eski püskü İstanbulun şiiri var, göçüşü var. Eğer yeni valimiz, valiniz, valileri, bu göçüşün hayranı iseler, yandık, hayal şehrin mayal olmasına ramak var zaten.

ÜRYAN

Demin bahsi geçen Üryan hâtun heykeli, sergi idarecilerinin başına türlü işler açmış. Hac mevsiminde şu Müslüman şehrinde ayan beyan böyle bir heykel görmek doğru mu ya? Sergiyi ziyaret edecek olan mühim, çok mühim bir şahsiyet, günün birinde idarecilere bir haber gönderir: «sergiye gelirim ama,» heykele alçıdan bir peştemal giydirilsin.» Heykeli yapan genç hekeltraşa koşmuşlar, vaziyeti anlatmışlar, alçı peştemalı sipariş etmişler. Aksilik bu ya, genç heykeltraş ayak diremiş, «Heykeli giydirmem» demiş, anan yahşi baban yahşi, çaresiz delikanlı heykeli giydirmiş, işte İstanbul heykeli o yüzden artık çıplak değildir.

ÜRYAN HAKİKAT

Çıplak dedimde aklıma geldi peki, bu üryanlığı sanat çeşnisi içinde görmek istemeyenler, bütün şehri istilâ eden üryan hâtun mecmualarına neden ses çıkarmıyorlar? Amerikadan geldikleri için mi? Adım başında açık duran bu matbû genelevler, gerçek genelevlerin işsiz kalmalarına sebep oluyor.

Yerli sanayiye indirilen bu yeni darbeye de mi ses çıkarmıyalım? Bu dergiler şehri öylesine sardı ki bütün şehrin gözü dönmüş bir halde. Ağızlarda çiklet, kulaklarda swing, gözlerde Wink, daha ne istiyorsunuz, yaşasın Marşal Plânı! -Kapitülasyonlar yeniden başlıyormuş!- biraz çiklet buyurmaz mısınız? Yabancı sermaye istediğini götürecek! 40 Amerikan yosmasının 40 yeni pozunu buyurun, ne üzülüyorsunuz? Hakikat çırçıplaktır, fakat çıplak Amerikan dergilerinde değil.

Yecüc Mecüc

Mitolojide YECUC dev cüssede, bir dudağı yerde, bir dudağı gökte, kara korkunç bir timsaldir. MECUC ise inadına kısa, inadına yusyuvarlak, tos toparlak karalığına yine kara ve korkunçluğuna ötekine rahmet okutacak kadar korkunçtur. Efendim son zamanlarda mitolojinin bu meşhuur YECUC ile MECUC'u halef selef olmuşlardır. Resimlerine bakarak öğrendiğimize göre makam ve sandalye devri hayli enteresan olmuş, MECUC'un fartı meserretten bitmek bilmiyen kelâmı karşısında, YECUC dut yemiş bülbül misali lâl ü ebkem kalmış ve neticede sarmaş dolaş olmak faslında müthiş bir müşkilât baş göstermiş, fakat orada bulunan akıllı yârânın evvelden bunu sezerek tedbir almaları sayesinde bu engel de bilznillâhi taalâ def edilmiştir. Bilindiği üzre YECUC sonderece uzun, MECUC ise son derece de kısadır. Bu alçaklı yüksekli mesafe farkını telâfi maksadı ile -MECUC aynı zamanda çeki taşı gibi ağır olduğundan YECUC onu koltuk altlarından tutup ayağını yerden kesemediği için- bir nerduban kullanılmış ve bunun da merasimi müteakip müzeye kaldırılmasına karar verilmiştir Böylece Hazuran YECUC cenaplarının neden ötürü neden bana bu kadar rağbet gösterdiğinin hikmetini son defa bir kere daha anlamışlardır. MECUC, selefinin yürüdüğü lüks yoldan yürümiye devam edeceğini, kel başımıza daha nice şimşir taraklar yapacağını, her şikâyet karşısında önümüze kilometrelerce nutuklar sereceğini uzun bir çavuş duasını müteakip bildirmiş ve YECUC'a hayırlı yolculuklar dilemiştir.

HALK PARTİSİ TARİHİ

ABONE ŞARTLARI:
Üç aylığı : 120 Krş.
Altı aylığı : 240 Krş.
Seneliği : 480 Krş.

SEÇİM Muhalefet ve Mister Yalman

Milletin binbir derdi, muhalif partilerin ise bir tek derdi var: Seçim kanunu. Eğer iktidarın mukadderatını bir seçim kanunlyle tâyin etmek ümidi olsaydı, muhalif geçinen partilerle beraber millet de bu derdi daha fazla benimseyebilirdi. Fakat partilerin, asıl dertlere yan çizerek, bukünki şartlar içinde hiç bir derde deva olmıyacak kuru bir seçim kanunu etrafında kopardıkları yaygara milletin ümitlerini gürültüye boğmaktan başka bir şeye yaramıyor. Kimbilir belki gaye de budur.

Hakikatleri halktan gizlemek için her türlü çareye baş vuran bir takım politikacılar bazı hakikatleri arasıra, kendi çarpık aynalarında da olsa, aksettirmekten kendilerini alamıyorlar. Bilmem Mister Yalman'ı okuyormusunuz? Bazan değer. Muamileyhin hiç hoşlanmadığı bazı hakikatleri bilerek veya bilmiyerek, kaleminin ucundan kaçırdığı oluyor. Meselâ bakın ne diyor:

«— Seçim emniyetini temin etmek istemekde hükûmet erkânı ister samimi olsunlar, ister göz boyamağa çalışsınlar. Eğer memleketimizde küskünlük ve buhran havası dağılmazsa iktidarın elinden en mükemmel bir kanun koparsak bile dürüst bir seçim cereyan edebileceğine ve iktidarın, ilk defa olarak zorbalık rolü oynamadan, memleketimizde el değiştireceğine inanmak için çok safdil olmak icabeder. İptidadan tam bir siyasî sulha varılmazsa, iktidar, seçim sandığı başında hile yapmasa bile, başka vasıtalarla meramını yürütmeğe çalışacaktır...»

Yalman'ın ve bütün milletin bildiği bu hakikatı muhalif geçinen partiler bilmiyorlar mı; dersiniz? İmkânı mı var! Ama şu varki onlar halka hoş görünmek için iktidar partisine karşı olan küskünlüğü benimser görünmenin ve bir siyasî mücadele havası, biri buhran havasıı yaratmanın zarurî olduğunu da bilirler. Yalman bu küskünlüğü, bu havayı, nedense, fazla ciddiye almış. Amma bilmiyoruz, belki onun da bildiği, bir maksadı yahut bir vazifesi var.

Sam

Yabancı sermayenin getireceği Demokrasi

Marşal Plânı müşavere heyeti üyelerinden ve Amerikan sermayesi mümessillerinden biri geçenlerde Ankaraya geldi, ve kenrine mükellef bir ziyafet çekildi. Bu ziyafette bir hayli yenip içildikten sonra, bir zamanlar yabancı sermaye düşmanlığiyle ün salmış olan Halk Partisi kodamanları sayın misafirden, yabancıların iştihalarını ve sermayelerini çekmek için başka neler yapmamız gerektiğini soruyorlar. Mister müşavir hazırlıklıymış, bu mevzu üzerinde uzun uzun konuşuyor. Evvelâ yabancı (Yani Amerikaya yabancı) memleketlerin kalkınması işinde Marşal Plânı ile başlıyan yeni iktisadi devrenin, bu memleketlere yarleşecek hususî Amerikan sermayesiyle gelişip devam edeceğini, yani Marşal Plânının başlıca vazifesinin Amerikan hususî sermayesine yer hazırlamak olduğunu izah ediyor, sonra da, bu sermayenin memleketimize girmesi için evvelce koşulan ve bizimkilerce çoktan kabul edilen malûm şartları tekrarlıyor, ayrıca da yepyeni bir takım şartlar ileri sürüyor. Bu yeni şartlara göre, Türkiyeye yatırılacak yabancı sermayesinin sonradan bir devlet teşekkülü haline getirilemiyeceğine dair ve «harp mu hataralarına karşı Amerikan hükûmeti tarafından garanti verilmesi» gerektir. Anlıyormusunuz? memleketimize yatırılacak sermaye için Türkiye hükûmetinden değil, Amerikan hükûmetinden garanti istiyor. Mister müşavir viskiyi fazla kaçırdı da dilinin ayarı mı bozuldu dersiniz? Zannetmem. Amerikalı dostlarımız, ihtimal, buradaki işlerini bağlıyacak sağlam kazığı ancak Amerikada bulabiliyorlar. Anlaşılan sağa sola attıkları kazıklara fazla bel bağladıkları yok.

Mister müşavirin ileri sürdüğü şartlar arasında çok daha açıkları var. Söylediğine bakılırsa hususî Amerikan sermayesinin memleketimize girmesi için hükûmetin «gayri adilâne işçi kanunları konmıyacağını taahhüt altına alması» lâzımmış. Gayri adilâne işçi kanunları! Sakın bu misyoner ağzı sizi şaşırtmasın! Amerikan sermayesinin mümessili, Türk işçisinin iliklerine kadar sömürülmesine engel olacak kanunları kastetmektedir. Bu şarta göre memleketimizde işçi haklarını hakkıyla koruyacak hiç bir kanun çıkarılamaz. Çünkü Amerikan sermayesiyle kurulacak müesseselerin işine gelmiyecekleri için «Gayri adilâne sayılacaklar dır. Gördünüz mü yabancı sermayenin memleketimizde görmek istediği, memleketimize sokmak istediği demokrasiyi?!.

Halk Partisinin işçiye grev hakkı tanımamakta ayak diremesinin mânası şimdi daha iyi anlaşılıyor. İş Bakanı Sirer geçenlerde verdiği bir demeçte «Grev müessesesinin memleketimizin yüksek menfaatlarına aykırı bulunduğunu» söylerken boşa atmıyormuş meğer.

Ham

TIME Toplatın Bakalım

TIME
THE WEEKLY NEWSMAGAZINE
EDITOR-IN-CHIEF .... Henry R. Luce
PRESIDENT .... Roy E. Larsen
EDITORIAL DIRECTOR ... John Shaw Billings

Amerikanın 4.000.000 satan meşhur «Time» dergisi 24/10/949 tarihili son sayısında bir yazı döşenmiş; bize dair bir yazı. Öyle bir yazı ki «Vatan» bile yutamamış. Evirdik çevirdik olmuyor. Dostluğa sığmıyor. Gerçi dost acı söyler. Evet öyle, öyledir ama, Gel gelelim her şeyin de bir haddi var; değil mi efendim? Dostumuz Amerikalılar hakkımızda neler düşünüyorlarmış? İşte yazdıkları:

«Truman Doktrininin doğuşundanberi Türkiye bir Amerikan ileri karakolu olmuştur... Her ne kadar Atatürkün halefi İsmet İnönü milleti şimdiye kadar görülmemiş şekilde serbest bir siyasî havaya götürmüş ise de Türkiyeyi bir Demokrasi olarak târif etmek saçma olur... Basın sık sık baskıya mâruz kalır, fakat gazeteler hâlâ hükûmete karşı bağırıp ağırmaktadırlar. (bir kanun Cumhurbaşkanına veya Meclise karşı «hakaretleri» men'eder. Fakat bu kanuna göre üç senedenberi 4 suçlu mahkûm edilmiştir)... Türkiyenin polisi ekseriya şiddetli tedbirlere baş vurur. Arasıra bir İstanbul gazetesi bir Türk veya bir Doğu Avrupalı cesedinin Boğazın karanlık sularından çıkarıldığını kısaca ve muammalı bir şekilde kaydeder. Bu gibi hâdiselerin tek mahallî târifi «aşırı sorgudan ölüm»dür.. İsmet Paşa popüler olmağa çok çalışıyor. Resmî gece kıyafetinde en az 5.000.000 fotoğrafı Türk salonlarını ve dairelerini süsler. Zaman zaman Cumhurbaşkanı halkın nabzını yoklamak için bir kahvehaneye düşer. Türklerin çoğu hâlâ son büyük diktatörlerinden bahsetmeği tercih eder; Onun gösterişli şahsî idaresinin yerine binlerce Bakan, sekreter, sekreter yardımcıları ve memurlarını müşterek ve fecî şekilde yavaş kararlarile idare edilen bir İnönü bürokrasisi geçmiştir. Bu vaziyetin neticeleri Türkçede halkın **yavaş** kelimesinde en iyi ifade şeklini bulmuştur. İşlere sinirlenen Amerikalılar Türkiyenin baş şehri Ankaraya **Yavaşington** diyorlar...»

Buyurun; Gel de dostu düşmandan ayırt et bakalım Ahır zamana kaldık efendim, ahır zamana...

— Lâkin bu fıskı fıcur kaynağı cerideyi ne diye memlekete sokarlar? Haydi yanılıp soktular ne diye toplatmazlar? Bunların on binde birinin on binde birini değil yazmak düşünmek bile yasak değil mi bu memlekette? diyeceksiniz.

Nuh: Evet yasak olmasına yasaktır ama gel gelelim Amerikan dostlarımızla yaptığımız anlaşmalarda Amerikan Basın ve Radyo temsilcilerine her şeyi dilediği gibi serbestçe yazmak hakkını tanıyan maddeler var. Türk vatandaşlarına tanınmayan haklar...

— Çok gürültü etme. Bu tavla partisini, Amerikan müşahidleri huzurunda, her zaman oynamağa hazırım...

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Veli Yılmaza

Kardaşım Veli Yılmaz

Emin oğlu Durmuşa selâm ederim. Bey pazarlı Hasan dayıya selâm ederim. Kara Memişe selâm ederim. Bizim taraftan halimizi sorusival edersen duman kardaşım. Kışa karşı sokakta kaldık hani. Kazlıçeşme derler surların dışında bir semt vardır bu meret şehirde, Çimendiferle varılır. Tomafil kaptıkaçtı da gider. Bizim fabrika o semtedir Veli Yılmaz. Gecekonduları oraya gurmuştuk. Beş bin hane kadar var. Bir kanun yapmış hükûmet. Bu kanunda diyormuş ki, Hazıran ayından buyana çatılan Gecekondular yıkılsın diyormuş. Hazırandan sonrasının evvelinden farkı ne anlayamadık kardaşım. Emme geçenlerde iki kamyona dolmuş eli kazmalı yıkıcılar çıkagelince anladık ki şaka değil. Konu komşu avrat çoluk çocuk, orada kim varsa karşılarına dinelmişler. (Önce bizi çineniz!) diye direnmişler. Hazırandan buyana iki bin hane yapıldı. Yıkıldımı bunlar iki bin hane halkı kışa karşı açıktadır ha. Nedip niticeğimüzü bilemiyoruz gayrık. Yer göstertmek için kanun yapmazlar da, fakir fıkarayı kışa karşı sokağa atmak için nizam korlar. Akıl sır ermez işlerine kardeşim. Hani işlerde kesat; bari onlar oylunda olsa. Ayda elimize seksen kâğat para geçer. Gözünde büyütme ha; bura İstanbul; ekmek yirmi dörde, kara zeydin bir buçuk kâğat, peynir üç kâğat; Hani bunlar da böyle kalsa gene canım yanmaz, bakarsın yarına hepsi fırlamış. Veli Yılmaz kardeşim başını ağrıtıyom emme kusura kalma, Bir yandan da işten olmak korkusu. Fabrikalar ya işi kısıyor ya tümten kapanıyor. Daha dün sekiz tanesi durdu; cam şişe yaparlardı. Hükûmetin Paşabahçesi fabrikası da adam almıyor. Camcılardan iki bin kişi açıkta işte. Bizim dokumacılıkta da hani işler daha iyi değel. Dışardan kumaş geliyorumuş da bizim dokuduklarımız satılmıyorumuş. Elli milyonluk yerli malı depolarda çürüyormuş. Onlar satılmadıkça da fabrikalar işi kısıyor, işçiye yol veriyor. Memlekette kaç kişinin sırtı pek ki depolarda mal çürüyor diyeceksin? doğru lâf emme dinleyen kim Veli Yılmaz kardaşım. Senin anlayacağın burada da işler aynasız. Geçenlerde bizim sindıkada hep bu dertleri konuştuk. Bir çaresini bulalım diyoruz. Fiyatlar artıkça gündelikler de artsın diyoruz. Bir türlü olmuyor. Bir türlü olmuyor. Bir yolunu bulamıyoruz. Çünki sindukanın eli kolu bağlı. Başka memleketlerde Sindukalar geçim işlerine çare bulurmuş. İş veren yola gelmedi mi, Sinduka bir haber salarmış, işçiler tümden işi bırakırlarmış, yabancı memleketlerde. Üç gün beş gün bir hafta dişlerini sıkarlarmış işçiler, sonunda iş veren yola gelirmiş amma bizde buna izin yok Veli Yılmaz kardaşım. Daha yazacak rert çok emme başını ağırtmak istemem. Hoşça kal.

AHMET

GAZETECILER BUGÜN NUHLA GÖRÜŞTÜ

(Baştarafı 1 incide)

yapmadan gidebilirsiniz.

Nuh gülümsedi:

— Aklınız binyaşa, tontonum, diye omuzunu okşadı.

Bu sırada Abidin Dâver atıldı:

— 265 tonilato hacmında ve 680 kulaç boyunda olan geminiz kudretli bir silâhtır. Üçüncü dünya harbinde bize çok lâzım olacak. Bize geminizi bir plân gereğince, meselâ bir «Nuh Plânı» na göre vermeniz karşılaştığımız müşterek tehlike dolayısile kendi menfaatiniz icabıdır. Hele biz sizin zamanınızdan kalma nice gemileri kullana kullana usta olduk, bizden iyi kaptan bulamazsınız.

Bir sual sormak için acele eden Cihat Baban nihayet dayanamadı sordu:

— Öteki dünyada Hitleri gördünüz mü?

— Evet. Zavallı çok perişan bir halde. «Yer yüzünde okadar taklitlerim türedi ki, kimse ismimi ağzına almaz oldu.» diyor. Her gün sizin yazdığınız eseri okuyup okuyup ağlıyor. «Hey gidi hey, bak bunu yazan Türk bile beni unuttu» diyor.

Cihadın gözü dolu dolu oldu. Peyamı Sefa ile Nadir Nadi kendisini bir köşeye çekerek teselli ettiler:

— Ölenle ölünmez. O gitti ise Allah bize ömür versin dediler.

— Tam o sırada beklenmedik bir hâdise cereyan etti, yağız bir delikanlı birdenbire ceketini ve gömleğini bir kenara fırlatıp pervasızca Nuhun boynuna kolunu attı ve bir fotoğrafçıya «çek!» diye bağırdı. Nuh şaşkınlıktan ne yapacağını şaşırmış, delikanlı ile yanak yanağa duruyordu, Fotoğrafçı muhtelif pozlar çekmişti bile. Nuh kendini toparlayıp kükredi: «Bende öyle iş yok!» Delikanlı kolunu gevşetip eğildi, «Bendeniz Hikmet Feridun» dedi «Hürriyet gazetesinde» Nuhla geçirdiğim günler isimli tefrikayı yarından itibaren okuyun.»

Toplantının uzadığını gören gazeteci arkadaşlar,

— Büfeniz nerede? Kokteyl başlamıyor mu? diye sordular.

Ev sahibi kusura bakmayın, burası Kasımpaşa, dedi.

Baktık burada bize iş yok, hemen fırladık, doğru Beyoğluna.

Diğer gazeteci arkadaşlar bu yüzden Nuhun gelişinden hiç bahsetmediler hiç kimse de Nuhun gelişinden haberdar olmadı.

HİKMET UYDURUR

Metazori Propaganda

Geçenlerde sinemaya gittim, vakit geldi, ışıklar söndü ve perde açıldı. Arkadan; ruj, buz dolabı, radyo, gazoz, naylon çorap... reklâmları gerih bir takım seslerin refakati ile karşımızda sırıtmaya başladı. Bu reklâm faslı uzadıkça uzadı, uzadıkça uzadı. Hani nerde ise avazım çıktığı kadar Yangın var diye bağıracak hale geldim. Ne ise bitti. Seyirciler daha geniş bir nefes almağa vakit bulamadan bu defa da bilmem kimin propaganda gezisinden bitmez tükenmez sahneler perde üzerinde yekdiğerini kovalamağa başlamaz mı, Beş dakika, on dakika, on beş dakika, yirmi dakika, yarım saat, Dişimi sıktım, gözümü yumdum, uyudum uyandım bir türlü bitmek bilmez. Herkesi hafakanlar boğacak. Hık hıklar, fık fıklar, sinir öksürükleri, esnemeler para etmez propaganda gezisini yalnız gidişte göstermek kâfi gelmemiş gibi bir de dönüşü göstermezler mi?

Hani bizim yerimizde sabır taşları olsa ortalarından bin kere çatır çatır çatlardı. Tam kırk beş dakika bu işkence devam etti. Çok şükür o da bitti. Bu kere de neyi oynatmıya başladılar beyenirsiniz? Yabancı propaganda gösterilerini... Artık dayanamadım. Kendimi sokağa dar attım. Hem para ver hem de metozori propaganda seyret doğrusu misli görülmemiş bir saygısızlık.

CUMHURİYET BAYRAMINI KUTLARKEN

(Baştarafı 1 incide)

Oysaki bugün muvafığı ve muhalifi ile nüfuz sahibi çevrelerimiz tam tersine bir yol tuttular; bütün yapılanları bozuyorlar. Yabancı sermayesini memlekete çekmek için yeni nizamlar konuldu. Devlet Bakanımız Barlas gümrüklerin bile kaldırılacağını söylüyor. Devlet eli ile sanayileşme hareketi durduruldu. Amerikan dostlarımızın tavsiyesi üzerine kuvveti ziraate veriyoruz. Osmanlı İmparatorluğunun kara günlerini özlemiş gibi bir halleri var bu efendilerin. Ve halkın dikkatini başka tarafa çekmek, halkı oyalamak için de bir Demokrasi oyunu oynanıyor. Ama Hürriyet ve Demokrasi gibi büyük sözler, seçim emniyeti gibi parlak vaatler arkasında gizlenen gerçekler yine de sırıtıyor.

Çünkü memleketin hali meydanda. Amerikan donanmasının limanlarımıza mütareke senelerinin havasını getiren ziyaretleri yeter. Her gün artan işsizlik ve geçim zorluğu meydanda: Bunun da bizden aldığından çok, Amerikanın bize mal sürmesinden ileri geldiği âşikâr. Onun için politikacılar ne yaparlarsa yapsınlar, Türk halkı, Amerikan emparyalizminin pençesine düştüğümüzü de; her yönden irticaın hortladığını da; muvafığı ve muhalifi ile nüfuz sahibi çevrelerin Atatürk yolundan döndüğünü de; o şaşmaz sağduyusu ile kavrıyor. Ve tıpkı 26 yıl önce olduğu gibi kurtuluş yolunun inkilâpçı hedeflere yürüyerek emparyalizme karşı koşmakta olduğunu, duyuyor, biliyor.

NUH

RADYO

Maymun — İstanbul radyosunu nasıl buluyorsun?

Nuh — Tek kelime ile: Felâket!

HİKÂYE
BÂBIÂLİNİN DOKTORU

Meşhur ve malûm Babıâli Caddesine düştüğümü haber alan eş dost gördükleri yerde; nasihat vermeğe başladılar, kimi «Aman kardeşim, Ne yapıyorsun? Sen çıldırdın mı, bu zamanda? Hem kendine acımıyor musun,» diye beni bu işten vazgeçirmeğe çalıştır kimi «Canım para kazanmak istiyorsan, filân iş var, gel seninle yapalım» diye tava getirmeğe uğraştı. Ahbaplarımın çoğu son günlerini yaşayan bir idam mahkûmu gibi bakıyorlardı bana.

Fakat şiar mülum. «Nuh deyip Peygamber dememek». Ben de verdiğim karardan dönmedim. Tabii bütün eş dost, bilhassa akraba ve taallûkatla darıldık, selâmı sabahı kestik.

Yalnız bu arada benim inatçılığımı eskiden beri bilen bir arkadaşım:

— Vaz geçmiyorsun bâri, hiç olmazsa sana Babıâlide birisini söyliyeyim, git onu gör. Tecrübeli adamdır. İstifade edersin. Kendisi Babıâlinin adeta doktorudur.

Adresini verdi ve bir kart da yazdı.

Gittim, kendisini buldum. Üstü Karma karışık, pis bir masanın arkasında, samanları çıkmış, telleri sarkmış bir kanepenin üstünde oturuyordu.

Kartı okuduktan sonra yer gösterdi. İliştim.

— Demek gazete çıkaracaksınız?

— Evet.

— Baldır bacak gazetesi mi?

— Hayır.

— Cinayet gazetesi mi?

— Hayır.

— Seksoloji filân gibi bir şey mi,

— Hayır.

— Sinema mı?

— Hayır.

— Spor mu?

— Hayır.

— Mizah mı?

— Evet.

— Nasıl Mizah? Havadan sudan mizah mı?

— Hayır siyasi mizah.

— Yaaa... Vah, vah, daha da pek gençsiniz. Soyunun bakayım.

Soyundum. Ciğerlerimi, kalbimi dinledi. Dizlerime vurdu.

— Evet dayanırsınız. Sağlamsınız maşallah. Giyinin.

Yerine oturdu.

— Siz muhakkak bu gazeteyi çıkaracakmısınız?

— Evet

Babıâli doktoru bir hayli düşündükten sonra:

— Oğlum, diye başladı. Sen aklı başında bir gence benziyorsun. Tabiî para kazanmak, geçinmek istersin. Gazeteyi de bunun için çıkarıyorsun.

— Hayır, diye sözünü kestim. Ben her şeyden evvel halka hizmet etmek isterim.

Birden yerinden fırladı ve kapıyı gösterdi:

— O halde yanlış geldiniz. Ben deli doktoru değilim. Ve delilerle de uğraşacak vaktim yok. Lütfen çıkınız.

Çıktım.

Fakat deli doktorlarının her biri İçişleri Bakanlığında birer vazifeye tâyin edilmiş olduklarından sayın doktorun tavsiyesini yerine getiremedim Çaresiz gaezteyi çıkardım.

★ ★

TİYATRO

Tiyatronun Beşizleri: Bizim bildiğimiz, dünyanın hiç bir memleketinde hiç bir tiyatro beş kişilik bir aktör gurubu tarafından idare edilmez. Hattâ Nazi rejimindeki Almanyada bile böyle bir tiyatro görülmemiştir... İçlerinde biri müstesna (Bu da Galip'tir), hepsi de dünyanın hiç bir tiyatrosunda eşine rastlanmıyacak kadar bilgisiz aktörlerdir. Bu bilgisizlerin eline kalan Şehir Tiyatromuzun haline Allah acıya!... Fakat derhal söyliyelim mesele beşizler meselesi de değildir. Mesele, alavere dalavere arslan payını kapıp kese doldurmak meselesidir. Kıdemli sınıfda kaç kişi var? Altı kişi!... Bunların biri tiyatro kâhyası olacak, beşi de inzibat heyeti. Ve tam beş sene sonra da bu gurup yirmi beşer bin papele konacaklar: Umurlarında mı arkalarında kalan sanatkârların canları çıkmış, çıkmamış?...

İnsan gayri ihtiyari Siranoyu hatırlıyor:

İşte Şehir Tiyatrosu beyleri
İçleri lırsla dolu
Başlarında Muhsin jaloux
İşte Şehir Tiyatrosu beyleri.
Başlarında beş derbeder
Jübileler, jübileler
Arslan payı kapmak hüner
Servetin jübile yapmaktır yolu.

Kısacası: Bu altı tiyatro kodamanı Şehir Tiyatrosu sanatkârlarını çok ucuza sattılar...

★

29 uncu madde: Şehir Tiyatrosu talimatnamesinin 29 uncu maddesi aynen şöyledir: «Kıdemli sınıf sanatkârlığa geçecek olan sanatkârların en az 25 yıl müddetle (eski Darülbedayide çalışmış) ve arkadaşları arasında en çok başarı kazanmış ve isim yapmış olmaları şarttır.

Arslan payını kapan altı kişiden sonra gelen sanatkârlarımız (eski Darülbedayide çalışmadığına ve eski Darulbedayi de artık mevcud olmadığına göre) hiç bir sanatkârımız kıdemli sınıfına terfi edip papellere kavuşamıyacaktır, demektir.

★

Dal Fıkrası: Şehir Tiyatrosu aktörleri ötedenberi «Dal fıkrasından maaş alıyoruz» diye şikâyet ederlerdi. Çünkü aktörler de çöpçüller le aynı fıkraya; Dal fıkrasına tâbi idiler.

Gözleri aydın: Maaşlarını artık Dal fıkrasından değil, «Altılar fıkrası» ndan alacaklar...

MEKTUP

(Baştarafı 2 ncide)

vangöçmez kövünden Ali ağanın oğlu Ömer yeni terhis olmuş heç eve getmeden Çukurovaya gelmiş fikara Eve eli boş dönülmez ya diyordu, dediyse de ne fayda, per perişan olduk cümleten Ekmek yok, katık yok, yatacak yer yok, Kerbelâ çölünde güneş misali bi güneş tepemizde. Ezrail gimin elinden kaçılmaz bi güneş Ahmet usta kardaş... Bizlere bi Kervansaray yapmışlar köprünün öte yamacında, Kayseride Ulu cami misali, Hesepliyememişler bi de ceplerine bakmışlarkine para yetişmemiş, Duvarı, damı yok, minare boyu kazıklar var emme ne kazıklar, böylesi hep bizim kısmetimiz, Kazıkların dibinden su fışkırmışta çok derine çakmışlar kazıkları, Bari şu kazıkların dibinde su içek dedikse de o da olmadı, Su kurumuş... Çiftçi hanı bi gün biterse tevatir bir han olacak, lâfı uzattık kusra bakma, ne soracağını biliyorum, peki, haşa huzurdan ne... yediniz de ölmediniz diyecen. Herşey söylenmez ki Ahmet usta kardaş. Giden gitti, kalanların dili yetmez, herşey söylenmez ki. Mestan hamamının kaldırımında pişmiş çürük tomatis yedin mi Ahmet usta? Ben sana ne söyliyorum, her şey anlatılmaz kardaş. Gelecek sefer sana pamık zamanı olan biteni yazarım başını ağrıtmak gibi olmasın. Kusura bakma, sana dert dökmezsem kime dökerim kardaş. Mektuplarını eksik etme, gurbet elde mektubun gıymatını bilen bilir.

Kardaşın Veli Yılmaz

Nuhun Dönüşü "Tekvinden,,

(Baştarafı 1 incide)

zünün bütün manda ve sığırlarile bütün atlarının gücü, incir çekirdeğinin çekirdeğinden, onun da çekirdeğinden yüz bin ve yüz bin kerre küçük bir çekirdeğe sığacaktır. Ve Adem oğlunun Ken'an soyundan bazirgân cinsi, kâinatın çözülen sırrını şer yolunda kullanacaktır.

Ve Rap Nuha âlametler belirecektir dedi: Vakit gelip çattıkta Adem oğlunun Ken'an soyundan bazirgân cinsi bütün günahların kaynağı Parayı tapınak yapacaklardır. Ve para yüzünden Adem oğlu Adem oğluna kul köle olacaktır. Ve Adem oğlu, gerek sığırlar ve hayvanlar ve yer yüzünde her sürünen, ve gerek kuşlardan daha aşağı kata inecektir.

Ve Rap Nuha dedi: Vakit gelip çattıkta âlâmetler belirecektir. Ve Ağrı dağının eteğindeki memlekette kurtuluş yolunu bulduktan yirmi beş yıl sonra Adem oğulları yine karanlıklara gömülecektir. Ve Ankara şehrinde oturanlar ATA'nın her yaptığını bozacaklar, her bağladığını çözeceklerdir. Ve Ağrı dağının eteğindeki memlekette, Adem oğulları senin zamanından önce olduğu gibi mağaralarda yaşayacaklar; ve toprağı senin zamanının kara sapanile, fakat senin zamanında olmadığı gibi, ağalar hesabına süreceklerdir. Ve o memleketin insanları türlü hastalıklarla kırılacaktır; sade verem denileni yılda kırk bin can alacaktır.

Ve Rap Nuha dedi: Alâmetler belirecektir. Vakit gelip çattıkta Ağrı dağının eteğindekiler, iş peşinde dere tepe düz gidip şehirlere göçecekler; ve geceleri çatı çatıp konacaklardır. Ve bütün dünya nimetleri bir avuç karaborsacı bazirgânın elinde toplanacak, Adem oğlu her gün bir az daha aç, bir az daha çıplak, bir az daha perişan olacaktır.

Ve Rap Nuha dedi: âlametler belirecektir. Vakit gelip çattıkta, Ankara şehrinde oturup ATA'nın her yaptığını bozan, her bağladığını çözenler demokrasi diye yeni bir Allcengiz oyunu bulacaklardır. Ve Adem oğullarını bu oyunla oyalarlarken Ağrı dağının eteğini gizlice düşman saracaktır ve memleketin işlerine yabancılar, Ken'an soyundan dolarcı bezirgânlar karışacaktır.

Ve Rap Nuha dedi: Alâmetler belirecek. Vakit gelip çattıkta, son âlamet senin cefakeş tahta geminin aranması olacaktır. Yirminci yüz yılın, bindokuz yüz kırk dokuzuncu yılında ve o yılın yedinci ayında on binlerle yıl önce senin ağaçtan yaptığın gemiyi aramaya geldiler mi? Dolarcı bezirgânzadeler ismini bilmediğin bir takım hassas âletlerle Ağrı dağının tepesine tırmandılar mı? sen bileceksin ki, yalan, riya, sahtecilik artık son kertesine gelmiş âlâmetlerin sonuncusu artık belirmiştir.

Ve Rap Nuha dedi: Yirminci yüz yılın bin dokuz yüz kırk dokuzuncu yılında ve o yılın on birinci ayında sen tekrar yer yüzüne döneceksin. Ve oğulların Sam ve Ham ve Yafet de ve karın ve onların karıları da yer yüzüne döneceklerdir. Ve dünya işlerine katılacaksınız. Ve Adem oğullarından iyilerini, Ken'an soyundan Karaborsacılarla, bazirgânlarla bir tutmayıp ayırt edeceksin.

Ve Rap Nuha dedi: Son âlâmetler belirince İstanbul şehrine varıp bir Ceride çıkaracaksın, ve Adem oğullarını, iyilerini yine sen toplayıp kurtaracaksın.

Ve Nuh Allahın kendisine emrettiği her şeyi emrettiği gibi yaptı; ve öyle oldu.

Gazetemizin Notu: Yukarıdaki metin, bu yaz Ağrı dağında araştırmalar yapan Nuhcu Amerikalılar tarafından bulunmuştur. Tekvinin yeni baskılarına ilâve edilmek üzere idarehanemize gönderilmiştir.

NUHTAN SORUN

Okuduğunuz gazete ve mecmuaları; bulunduğunuz partiyi; hoşlandığınız film ve piyesleri, beğendiğiniz roman ve hikâyeleri bildiriniz size bilgi ve zevk dereceniz ve az çok karakteriniz hakkında malûmat verelim!

Yalnız size peşinen şunu söyleyelim ki cevabı alınca kızmaca yok. Zira dünyada yüzüne karşı kusurları söylendiği zaman sinirlenmiyecek ve yine yüzüne karşı meziyetleri sayılıp döküldüğü takdirde böbürlenmiyecek pek az insan vardır. Biz sizlerin hakiki dostunuz olduğumuz için daima kusurlarınızı gösterecek ve yapıcı; müsbet tenkitlerde bulunmıya çalışacağız. İsimlerinizi rumuzla belirteceğimiz için bunları neşretmekte de bir mahzur görmiyoruz.

Okunaklı olarak yazıp göndereceğiniz soruları (NUH ADINA) ve aşağıdaki adrese yollamanızı rica ederiz.

ADRES: Posta Kuşu 12 Tophane — İSTANBUL

Dizgi: ANIL Matbaası
Baskı: SUCUOGLU Matbaası

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden Nahit ÜSTEMİR
İdare Yeri.
Ankara caddesi No: 37, kat: 3